

חנל'ה שלנו,

כאשר הגעתי לכפר-הנשיא, את קיבלת אותנו ואת הילדים בפעוטונים, היית
המטפלת הכי טובה. ומיד התיידדנו. הידידות הזאת גדלה וביחד גדלנו מכל
מיני בחינות. הידידות הפכה לחברות עמוקה, לא של יום יום. לא היינו
צריכות לדבר יום יום. היה מספיק שידענו שאנו נמצאות בכדור הארץ באותו
הזמן, וכאשר כן היינו נפגשות, זה היה לשעות - בשביל למלא את המצברים.
אבל דבר אחד שתמיד עשינו ביחד, זה היה לבוא להלוויות, מחזיקות ידיים,
מתחבקות ובוכות ביחד.

והנה, קשה לנו להאמין שהפעם אנו מלווים אותך. אבל חנה, אנחנו יודעים
שאנו מלווים דק את הגוף שלך בפעם האחרונה - כי הנשמה שלך, הרוח,
הספיריט, האושר והשמחה שפיזרת בין כולנו, זה מלווה אותנו לתמיד.
אוהבים אותך חנה.

אידנה